

der efterhånden vil svinde væk. Det betyder f.eks., at den støtte, som landbruget i dag får i form af hektarstøtten, altså enten vil forsvinde eller være en national ordning.

GATT-aftalen betyder også, at man ikke kan give indirekte eller skjulte eksportstøtteordninger, og det vil altså alt i alt betyde, at hvis vi skal kunne sikre en omlægning efter en plan for økologisk landbrug – Enhedslisten har foreslået den målsætning, at den samlede andel af økologisk landbrug år 2000 skal udgøre 10 pct. af produktionen – bliver det nødvendigt med nationale støtteordninger, i hvert fald hvis de fremtidsperspektiver, vi ser nu, bliver realiteten.

Dansk landbrug har et yderligere problem, som også kommer til at ramme i den samme periode, som denne omstilling skal foregå. Dansk landbrug har rekord som det formentlig mest forgældede landbrug i verden, og vi står også i en situation, hvor dansk landbrug har gjort sig selv afhængig af import af bl.a. sojaskrå, kunstgødning og pesticider, først og fremmest fra USA, hvorfor produktionen er helt afhængig af disse tilførsler og de priser, som USA og den kemiske industri fastsætter.

Alt taget i betragtning kan man godt sige, at dansk landbrug derfor i dag er en kolos på lerfodder, men der er ingen som helst tvivl om, at landbruget kan reddes, hvis vi her i Folketinget er i stand til at lægge en fornuftig plan for en omstilling.

Vi har foreslået flere forskellige elementer, som kan indgå i den plan, og det dagsordensforslag, som vi har fremsat i dag, har først og fremmest til formål at sikre, at vi ikke på grund af EU-regler og GATT-regler bliver afskåret fra at gennemføre den nødvendige omstilling.

Vi skal have en grøn politik, og vi har foreslået en fond, der bl.a. hviler på indtægterne fra kvælstofafgifter og andre grønne afgifter. Vi siger altså, at vi i Danmark skal have frihed til at bruge de midler, som fonden opsamler, til at udbygge det økologiske landbrug og f.eks. også til at indføre, at det økologiske landbrug skal have en ordentlig hektarstøtte.

Vi foreslår også, at man indfører en jordreform. Der er fra borgerlig side fremsat mange forslag om skattelettelser, omkostningslettelser osv., men alle disse forslag har den beklagelige virkning, at de stort set kun er med til at skabe en øget spekulation i jord og fast ejendom, en øget opdrift i priserne på jord, og i det hele taget faktisk kun medvirker til på længere sigt at grave landbruget endnu dybere ned i de problemer, det står med.

Venstres, De Konservatives og Fremskridtspartiets politik er nyttesløs over for landbrugets problemer. Den er kortsigtet, og den vil altså kun føre til, at der bliver øget spekulation i samfundet. Den vil i øvrigt også føre til, at formuedannelsen udvikler sig uheldigt, sådan at uligheden i samfundet yderligere vokser. Derfor foreslår vi en jordreform, og vi mener, at man skal kunne etablere et forsøg med en slags jordrentebrug med fællesdrift på andelsbasis. Dermed kommer man i virkeligheden ind på at løse nogle af de problemer, som de borgerlige påpeger der er med omkostningerne i landbruget.

Det offentlige skal kunne gå ind og overtage de økonomiske forpligtelser for en landbrugs-ejendom mod at få overdraget jorden, mod at forpligte sig til at producere økologisk på jorden og mod betaling af en produktionsafgift; men kernen i selvejet, nemlig dispositionsretten over jorden, skal kunne bevares og også kunne gå i arv. Der er således ikke tale om, at Enhedslisten vil være med til at fjerne dispositionsretten over jorden.

Der skal i den forbindelse indføres en gælds-sanerung, og ved omlægning til økologisk drift skal de midler, der herved frigøres hos landmanden, kunne gå ind som nyinvestering i tilknytning til den omlægning, vi foreslår.

Det er en langsigtet udmøntning af en landbrugs- og jordpolitik, som har perspektiver i sig i modsætning til de kortsigtede forslag, som de borgerlige er fremme med, og dybest set er det også tanker, som baserer sig på den oprindelige tanke i landbobevægelsen, nemlig andelsprincippet. Det tror jeg også vil være nødvendigt for, at man kan have en rationel fællesdrift på flere gårde, som også vil kunne sikre ordentlige arbejdsforhold inden for landbruget. Derfor skal barriererne mod en udbredelse af fællesdriften analyseres og fjernes.

Det er nogle af elementerne i den politik, som Enhedslisten gerne vil være med til at føre, og vi tror ikke på, at en sådan politik kan føres på liberalismens grund. Liberalismen står i stigende grad i vejen for en løsning af problemerne ikke alene på dette område, men såmænd i al almindelighed. Her er det bare så tydeligt, at man nok på et tidspunkt selv langt ind i Venstre og De Konservative vil komme til at erkende, at liberalismen er en forældet ideologi, som ikke kan bruges over for de problemer, som tårner sig op for landbruget. Det understreger vi faktisk også med vores dagsorden.